

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 6 sierpnia 2012 r.

DOLiS/DEC-732/12/48081, 48082

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana J. Z., o nakazanie W. sp. z o.o. przywrócenia stanu zgodnego z prawem poprzez usunięcie jego danych osobowych w postaci nazwiska zawartego w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia [...] lutego 2011 r. sygn. [...], opublikowanego w Systemie I. [...] pod metryką [...] nr [...],

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pana J. Z., zwanego dalej także Skarżącym, o nakazanie W. sp. z o.o., zwanej dalej Spółką, przywrócenia stanu zgodnego z prawem poprzez usunięcie jego danych osobowych w postaci nazwiska zawartego w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia [...] lutego 2011 r. sygn. [...], opublikowanego w Systemie I. [...] pod metryką [...] nr [...].

W toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego przez Generalnego Inspektora w sprawie Spółka w złożonych wyjaśnieniach potwierdziła, że „rzeczywiście w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia [...] lutego 2011 r. sygn. [...], opublikowanego w »Systemie I. [...]« pod metryką [...] nr [...], tj. orzeczeniu, na które powołuje się Pan J. Z., występowały jego dane osobowe w postaci nazwiska. Jednocześnie jednak spieszymy wyjaśnić, iż niezwłocznie po tym, jak zauważyliśmy ich występowanie, zostały one przez nas usunięte (nastąpiło to w dniu [...].04.2012 r.) i obecnie w ww. Systemie dane te nie występują (...)”. Spółka podkreśliła, że: „We wszystkich orzeczeniach, które są publikowane przez W. sp. z o.o. w ramach tego Systemu, zgodnie z zasadami redagowania i prowadzenia tego rodzaju bazy, orzeczenia w niej zamieszczane poddajemy anonimizacji, tj. usuwamy lub czynimy nieczytelnymi dane osobowe uczestników postępowań, których orzeczenia te dotyczą. Baza ta tworzona jest jednak przez osoby fizyczne i w tym przypadku ów czynnik ludzki, tj. błąd i nieuwaga osoby, która zajmuje się dokonywaniem ww.

czynności w zakresie prowadzenia bazy, były wyłącznymi przyczynami, dla których doszło do zamieszczenia w przedmiotowym orzeczeniu nazwiska Pana J. Z.. Jest to przypadek incydentalny i zapewniamy, iż w żaden sposób wprowadzenie ww. danych do tej bazy nie było działaniem celowym”. Do pisma Spółki zawierającego przytoczone wyjaśnienia załączono oświadczenie Dyrektora [...] Spółki, Pana P. M., o usunięciu danych osobowych Skarżącego w postaci jego nazwiska z ww. Systemu, z zaznaczeniem, że „ich wprowadzenie ich do ww. Systemu było wynikiem błędu i nieuwagi osoby zatrudnionej w celu redagowania ww. bazy i nie nosiło znamion działania zamierzonego”. Ponadto jako dowód na ww. okoliczność przesłano wydruk wskazanego orzeczenia z ww. Systemu, „w którym to orzeczeniu nazwisko Pana J. Z. zostało wycofane (skutkiem czego orzeczenie to jest ww. nazwiska pozbawione)”. Wobec powyższego pracownik Biura GIODO dokonał dnia [...] maja 2012r. sprawdzenia ww. Systemu. Wydruk potwierdzający wyjaśnienia Spółki załączono do akt sprawy.

W toku postępowania Generalny Inspektor pismami z dnia [...] czerwca 2012r. poinformował strony postępowania, że na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zostanie wydana decyzja administracyjna, oraz pouczył strony o przysługujących im uprawnieniach określonych w art. 10 § 1 oraz art. 73 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.).

Po skorzystaniu przez osobę upoważnioną przez Spółkę z prawa wglądu do akt sprawy do Biura GIODO wpłynęło pismo Spółki z dnia [...] czerwca 2012 r., w którym powtórzono ww. wyjaśnienia o usunięciu przedmiotowych danych, a ponadto zawarto wnioski o przeprowadzenie dowodu z zeznań Pana J. Ż., zatrudnionego w Spółce na stanowisku Dyrektora Redakcji [...], oraz Pana P. M., a także dowodu z oględzin „Systemu I.” na okoliczność, że dane osobowe Pana J. Z. w postaci jego nazwiska zostały niezwłocznie usunięte z ww. systemu (przez ich zanonimizowanie) i nie występują w tym systemie.

Po rozpoznaniu powyższego wniosku Generalny Inspektor odmówił jego uwzględnienia postanowieniem z dnia [...] lipca 2012 r. (znak: [...]).

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia, jakie musi być wydane w niniejszej sprawie, ma okoliczność usunięcia przez Spółkę danych osobowych Skarżącego w postaci nazwiska zawartego w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia [...] lutego 2011 r. sygn. [...], opublikowanego w Systemie I. [...] pod metryką [...] nr [...]. W rezultacie powyższego przestał istnieć przedmiot prowadzonego przez Generalnego Inspektora w sprawie postępowania administracyjnego, dlatego podlega ono obligatoryjnemu umorzeniu.

W myśl art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie podnosi się: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B. Adamiak,

J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, 7.wydanie, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2005, s. 485-6).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, bo nie ma wtedy podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy, tak jak w tej sprawie.

W okolicznościach sprawy stwierdzić należy, że choć niewątpliwie doszło do udostępnienia przez Spółkę danych osobowych Skarżącego w sposób kwestionowany w skardze, jednak w toku prowadzonego przez Generalnego Inspektora postępowania dane te zostały usunięte. Należy mieć też na uwadze wyjaśnienia Spółki, że wyłącznymi przyczynami udostępnienia w ww. orzeczeniu nazwiska Skarżącego były błąd i nieuwaga osoby, która zajmuje się w Spółce anonimizowaniem orzeczeń zamieszczanych w Systemie I. [...] poprzez usuwanie lub czynienie nieczytelnymi danych osobowych uczestników postępowań, których orzeczenia te dotyczą. Spółka zaznaczyła, że był to przypadek incydentalny, zapewniając, że „w żaden sposób wprowadzenie ww. danych do tej bazy nie było działaniem celowym”.

Postępowanie prowadzone przez Generalnego Inspektora jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Zgodnie z tym przepisem w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). Analiza ww. przepisu prowadzi do wniosku, że formułowane przez ww. organ nakazy służą przywróceniu w rozpoznawanej sprawie stanu zgodnego z prawem. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że decyzja administracyjna Generalnego Inspektora jest aktem o charakterze konkretnym i indywidualnym, obejmującym ocenę prawną okoliczności faktycznych istniejących w chwili jej wydania, dokonaną w świetle obowiązujących w tym czasie przepisów prawa. Oznacza to, że w przypadku ustalenia – jak w tej sprawie – że skarżony administrator danych (Spółka) według stanu na dzień wydania decyzji nie przetwarza ich w kwestionowany w skardze sposób, postępowanie administracyjne służące badaniu zasadności wydania w stosunku do niego przewidzianego w ww. przepisie nakazu, służącego zaprzestaniu zarzucanego przetwarzania danych, jest oczywiście bezprzedmiotowe. Warunkiem wydania przez organ rozstrzygnięcia, o którym mowa w powołanym przepisie, jest bowiem istnienie stanu naruszenia prawa do ochrony danych osobowych w chwili wydania decyzji administracyjnej. W niniejszej sprawie warunek ten nie jest spełniony, a w konsekwencji wobec braku obecnie podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy w drodze decyzji administracyjnej postępowanie w sprawie należy umorzyć.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00). W uzasadnieniu wyroku sąd uznał: „(...) skoro w toku prowadzonego (...) postępowania administracyjnego zniesiony został naruszenia prawa, którego miało dotyczyć rozstrzygnięcie, to postępowanie stało się bezprzedmiotowe. W świetle przepisu art. 18 ust. 1 ustawy [o ochronie danych osobowych], wszczęte przez GİODO z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej postępowanie dotyczące naruszenia przepisów

o ochronie danych osobowych może zakończyć się tylko wydaniem decyzji administracyjnej nakazującej administratorowi danych przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień, uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnianie danych osobowych, zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane, wstrzymanie przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, usunięcie danych osobowych. W stanie faktycznym rozpatrywanej sprawy żadna taka decyzja wydana być nie mogła, gdyż stan naruszenia został wcześniej przywrócony do stanu zgodnego z prawem (...)

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).